

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Peccata studio concionatoris tollenda, quae frequentius contra diuinae
legis praecepta committuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

ordine deinceps alios ab illorum ætate recentis nominabit.

Ne profanum quidquam, ne edicta laicalia, ne cætera id generis de suggestu enunciet.

Ne pauperem quidem elemosinæ nomine commendet, nisi episcopi eiusve ministrorum auctoritate.

Ne indulgentias item populo promulget, nisi vt per episcopum iussus erit.

Ne quemquã nominatim insectetur, vel ita verbis depingat, vt quo de loquatur, facillè possit auditor animaduertere.

Ne in ordinem vllum, aut statum, aut vitæ genus ab ecclesia receptum inuehatur.

Ne episcopos, aliosve prælatos, nec verò ciuiles magistratus in concione asperius obiurges; sed si quando occasio tulerit, piè potius admoneat.

Ne cum reprehendit, id hominum, sed peccatorum odio, immo pietatis & charitatis studio ductus faciat.

Ne vitijs exagitandis quasi furenter iratus excandescat nimis.

Ne iniuriosa verba proferat, neve ignominiosa.

Ne obtestationibus, quæ aliquando fiunt, & querimonijs de suggestu respondeat.

Ne de suggestu vnquam conqueratur, si bi coronam non adesse frequentium auditorum.

Reprehendat tamen licet, præsertim parochus, negligentiam populi, si quando non frequens ad concionem conuenit.

Ne aures facillè præbeat laicis clericorum vitæ detrahentibus, aut ciuitatis rectorum præsidiumve culpam aliquam calumniantibus; sed omnia antè diligenter diuis; perpendat, quam ad reprehensionem descendat.

Ne statim cum concionari aggressus est, sed postquam aliquot concionibus habitis, prudentis, docti, & religiosi concionatoris nomen adeptus est, ad vitia acrius insectanda se conferat.

Sed in eo genere, in omniq; admonitionis atque exhortationis officio eam beneuolentiam & charitatem auditoribus suis ostendat, atque adeo præstet, qua parens liberos amplectitur. Assidueque secum reputet, quod Aposto-

lus scripsit: Filioli, quos iterum parturio, donec formetur Christus in vobis.

Ad Gal. 4.

Peccata studio concionatoris tollenda, quæ frequentius contra diuinæ legis præcepta committuntur.

ET quoniam animarum salus in eo posita est, vt populus fidelis, quæ mala peccataque sunt, fugiat; & rursus quæ bona, virtutumque officia pietatis studio consecetur; ideo hæc genera assidue concionator vrgeat atq; instet, pro conditione loci, rationeq; personarum quibus prædicat.

Vniuersè verò peccata omni increpatione exagitet: cruciatus tormentaque perennia ac sempiterna damnatorum exaggeret: sæpe mundi res caducas, breuique interituras, & eius infinita incommoda ad omnem exagitationem studiosè proponat ac recenscat calamitates.

Atque mala quidem, vitia, ac peccata quæ concionator tollere studebit, per multa sunt; sed quæ contra legis diuinæ præcepta committuntur, quæque eripere omni perpetuo prædicationis officio contendet, hæc frequentiora sunt. Detestabile blasphemix scelus, ac nefaria maledicta, quæ in Deum, sanctoq; conijciuntur.

Superflitiones, auguria, diuinationes, veneficia, contiones, & cætera id generis, quibus castissimus Dei cultus violatur.

Dierum festorum violatio.

Immodestus, ac parum pius quorundam accessus ad ecclesias, indulgentias, stationes, & supplicationes publicas: quo omni religiosa pietate frequentissimus concursus esse debet ad yberiozem gratiam promerendam.

Impura in illis item, aut in earum atrijs, & cœmiterijs conuersatio, ac nequaquam cum pietatis christianæ rationibus conueniens, præsertim cum diuina celebrantur.

Nefarium rei familiaris cum alterius iniuria parandæ atq; augendæ studium, Pecuniæ conficiendæ sitis, & omnis denique auaritia.

Tot cōtractuum genera, quę excogitata sunt in fraudem legis omnem viaram prohibentis.

Litium, & controuersiarum immoderatum illud studium, christianoq; nomine indignum.

Improbilas eorum, qui malas causas defendunt.

Auaritia, atq; negligentia illorum, qui lites longius ducunt.

Nequitia item illorum, qui litibus iurgijsq; odia & inimicitias alunt.

Malitia præterea quorundam, qui tanquam hi rudo litigantium, omni litigandi arte immoderatos sumptus exhauriunt.

Calumnię quę passim in foro versantur.

Adulteria, stupra, incesta, fornicationes, operaq; carnis.

Impia licentia falsi testimonij dicendi, aut falsò iurandi, etiam in re aut vita cuiuscunque tuenda.

Impurus vsus ganeas frequentandi, heluandi; auiditas; atque omne gulę, & ventris explendi vitium.

Nec verò satis putet, vniuersè generatimq; peccatum & vitium reprehendere; sed ad species, præcipuasq; actiones, quę præter inde existunt, in vsuq; sunt, descendat: quò rectius auditores peccata cognoscant, multoque cautius fugiant.

Et quoniam plerique sunt, qui certis vulgaribus argumentationibus disciplinę christianę repugnantibus vtuntur ad peccatorum excusationem; de industria aliquando prout vsu venerit, concionator piè doctęque ostendat, quàm magnopere isti argumentationis atque opinionis humane errore decepti, à via salutis aberrent.

Atque ij quidem, alij sunt, qui honorum studijs ambitioniq; seruiunt, propterea quod & mundo, & propinquis satisfaciendum putent.

Alij angustam illam viuendi viam ad euangelij præscriptam minimè tenent, quia communem vitę consuetudinem amplectendam arbitrentur.

Alij pietatis opera multa aspernantur, quoniam anicularum ea potius esse arbitrantur, quàm virorum.

Sunt, qui à perfectiori vitę ratione, atq; que à frequenti sacramentorum vsu se atque adeo alios abducent, quòd sine eo diligentiori studio homo salutem consequi possit.

Sunt item qui peccata excusent adolescentię nomine, vel aliam causam prætextunt.

Atque ita quidem multi malè agere pergunt, vulgi opinionibus falsis, ineptisque argumentationibus ducti, quę à concionatore coarguendę, atque refutandę sunt.

Officiũ concionatoris in perpetuò reprehendendis tollendisq; prauis consuetudinibus, vnde peccandi seminaria extant.

P VBLICORVM peccatorum illecebras, quas homines deprauatę consuetudinis errore decepti pro nihilo putant, concionator perpetuò reprehendat, atque in summum odium adducere contendat; ostendetq; quàm grauius Deum offendant; quam multa mala, atque adeo publicę etiam calamitates, infinitaq; detrimenta inde existant.

Spectacula, ludos, ludicrasq; res id generis, quę ab ethnicorum moribus originem ducunt, disciplinęq; christianę aduersantur, perpetuò detestabitur, execrabitur; demonstrabit incommoda, publicasq; erumnas inde in christianum populum dimanare.

In quam sententiam valde populam confirmabit argumentis, quę grauissimi viri, Tertullianus, Cyprianus martyr, Saluianus, & Chrysostomus afferunt.

In eoq; argumenti genere nullum aliud omittet, quo tanta corruptela radicitus extirpetur.

Choreas, saltationes, ac tripudia, è quibus mortiferę cupiditates excitantur, de suggestu sepe grauius reprehendet atque mscelabitur.

Scenicę personatęque actiones, vnde tanquam è quodam seminario semina malefactorũ ac flagitiorum penè omniũ existunt, quàm à christianę disciplinę officijs abhorrentes, quàm valde cum

page-